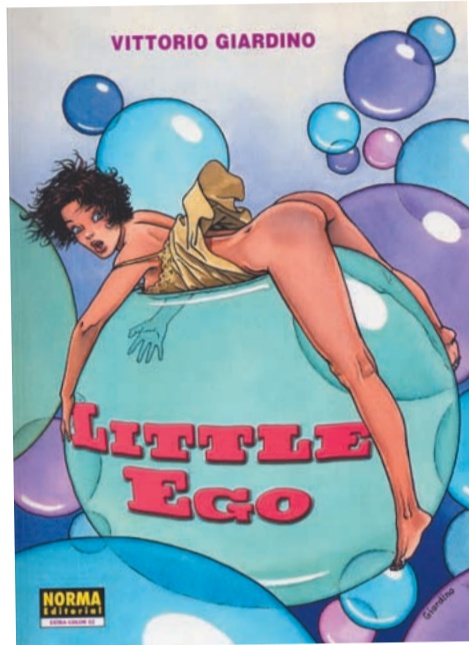

CÒMIC FONTS

De l'innocència de Little Nemo a la sensualitat de Little Ego

Yellow Kid va ser el primer còmic que va utilitzar globus de text

Una portada de Yellow Kid

L'interès pel món dels somnis ens ve de lluny. Els filòsofs grecs antics ja parlaven d'universos paral·lels de fantasia i realitat, i al llarg de la història s'han anat perfilant tot tipus de concepcions sobre el subconscient. A principis del segle passat, gràcies a la publicació de L'interpretació dels somnis de Sigmund Freud, l'interès pels somnis va créixer enormement.

En aquest context va aparèixer *Little Nemo*, un còmic que el nordamericà Winsor McCay va crear el 1905, i explica les increïbles aventures que viu un Nemo, un nen de set o vuit anys -inspirat en el fill del propi autor-, cada nit a través dels seus somnis. Enmig d'un fons de perciosistes i coudadíssimes escenografies d'estil modernista, Nemo transporta el lector al seu món de gegants, màscares, pors i frustracions, i en l'última vinyeta sempre desperta bruscament i es salva dels perills en què la seva fantasia tot sovint el col·loca.

Un altre dels elements més característics de la sèrie és que els somnis de l'infant es van encadenant. Així doncs, al final de cada pàgina Nemo es desperta, però a la següent aventura tot està com ho havia deixat la nit anterior, i d'aquesta manera es dona al jove heroi unes infinites possibilitats de continuïtat.

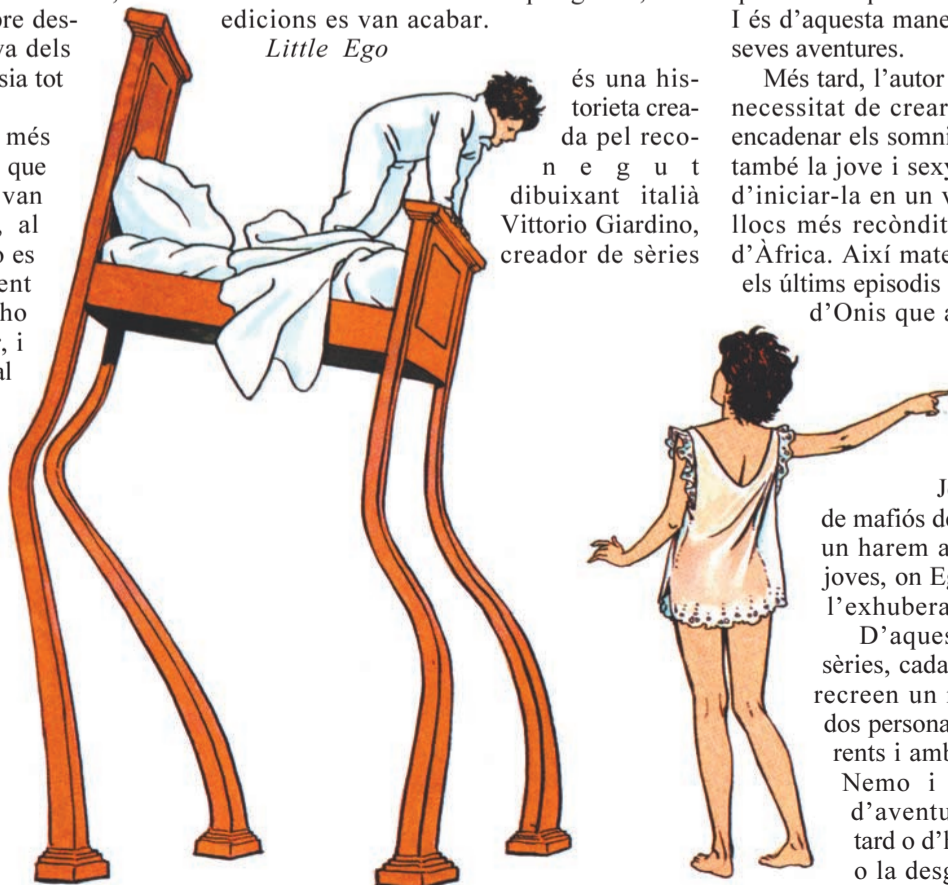
Little Nemo va publicar-se al *New York Herald* fins el 1911, i va tenir un gran èxit entre els lectors, que un cop va desaparèixer la historieta van enviar una multitud de cartes al diari reclamant la tornada del seu petit heroi. Més tard el *New York Herald* va tornar a editar la historieta, i des del 1924 fins el 1927 *Little Nemo* va aparèixer novament a les pàgines

de la rotativa nordamericana. L'exemplar que trobem a la part inferior d'aquesta pàgina és una recopil·lació de les vinyetes que va publicar McCay al diari del setembre de 1906 al setembre de 1907, i forma part d'una col·lecció que l'editorial Ttarttalo va publicar el 1985 amb aquesta col·lecció.

Per altra banda, l'èxit de la sèrie va ser immediat, i va generar diverses edicions de llibres recopilatoris, una comèdia musical que es va estrenar el 1908 i udeverses pel·lícules, començant per la versió pionera animada pel mateix McCay el 1911. A més, el 1947, tretze anys després de la mort del dibuixant, el seu fill va ressuscitar la sèrie durant un breu període de temps organitzant el McCay Feature Syndicate, per aconseguir la reimpressió del material antic de *Little Nemo*. El món meravellós del nen, però, no tenia lloc a l'Amèrica de la postguerra, i les edicions es van acabar.

Little Ego

és una historieta creada pel reconegut dibuixant italià Vittorio Giardino, creador de sèries

com *Las Aventuras de Max Fridman* o *Jonas Fink* -uns clàssics del món del còmic a nivell mundial-, i reprèn la idea del món dels somnis de McCay en una mena d'homenatge al nordamericà.

En aquest cas, però, el personatge principal és Ego, una noia jove i sexy, i els seus somnis estan impregnats d'eroticisme en clau d'humor. A més, Ego no explica les seves fantasies als pares, sinó a un psicoanalista.

També cal destacar que els somnis de la jove no són tant angustiosos com els de Nemo, i que la forma de despertar d'un i l'altre no solen tenir res a veure. Això sí, tot i que Giardino recrea unes historietes més llargues, algunes fins i tot de diverses pàgines, ha respectat els somnis encadenats del nordamericà i l'escena al llit de l'última vinyeta, que era la signatura de l'obra de McCay.

La sèrie de Giardino va aparèixer per primer cop el gener de 1984 a les pàgines de *Glamour International Magazine*, i va ser més tard represa per l'edició italiana de la revista *Comic Art*, per *Circus* a França i per *Cimoc* a Espanya.

En el primer número d'aquesta sèrie bàsicament eròtica, la seductora Little Ego es troba davant d'un mirall que a més de reproduir la seva imatge, la multiplica fins a l'infinit amb figures que se li entreguen i l'ajuden a entregar-se a efusions amoroses.

Els dos personatges viuen aventures en un món de somnis dels quals sempre acaben despertant

En despercar bruscament, la noia es pregunta que dirà d'aquest somni el seu psicoanalista. I és d'aquesta manera com acaben totes les seves aventures.

Més tard, l'autor italià es va adonar de la necessitat de crear nous personatges i va encadenar els somnis d'Ego per introduir la també la jove i sexy Onis, que s'encarrega d'iniciar-la en un viatge que les porta als llocs més recòndits i perillosos del nord d'Àfrica. Així mateix, també apareixen en els últims episodis Yussuf, un àrab conegut d'Onis que ajuda les noies quan es

queden sense beguda al desert i sobre el qual es fa referència en diverses historietes posteriors, i el Jeque Verde, una espècie de mafiós del desert que controla tot un harem amb centenars de noies joves, on Ego farà una nova amiga, l'exuberant esclava Sherezade.

D'aquesta manera, les dues sèries, cadascuna a la seva manera, recreen un món de somnis en què dos personatges completament diferents i amb motivacions oposades, Nemo i Ego, viuen tot tipus d'aventures i perills dels quals tard o d'hora sempre tenen la sort o la desgràcia d'acabar despertant.

Little Nemo va ser un dels primers còmics de la història, i va rebre moltes influències de *Yellow Kid*, considerat segons tots els estudiosos del denominat novè art com a la primera historieta de la història.

Aquest personatge, creat pel nordamericà Richard Felton Outcault, va aparèixer publicat al *New York Journal*, el diari de William Randolph Hearst -el ciutadà Kane d'Orson Welles- el 1896. El magnat de la premsa va encarregar al dibuixant que convertís l'acudit en un relat de vinyetes consecutives. D'aquesta manera van sorgir per primer cop els *baloons* o globus de text, que més tard McCay utilitzaria per a *Little Nemo*.

A més, entre les particularitats de la sèrie del jove xinès, també cal destacar que no només s'utilitzava el text als globus, sinó també a la roba que duïa el nen, que sempre contenia frases que Felton Outcault utilitzava constantment per contextualitzar la trama en què es veia embolicat *Yellow Kid* o per definir el seu estat d'ànim respecte el món.

És precisament a partir d'aquest primer personatge del còmic quan va començar una època molt prolífica en el món de les historietes, i també va ser en aquest moment quan cal destacar la meravellosa obra de Winsor McCay, que va aparèixer tot just 9 anys després del seu predecessor.